

EXPRESS CODZIENNY

Red. Stefan Kiedrzyński WYD. Stanisław Kmera Kielce, Wesola 49, tel. 12-25.

10 GR.

Środa 19 maja 1937 r.

Mord w kolejce podziemnej

Młoda kobieta zasztyletowana w tajemniczych okolicznościach

PARYŻ. Cała prasa i szerokie koła mieszkańców Paryża pasjonują się od niedzieli sensacyjną zbrodnią popełnioną w wagonie kolejki podziemnej.

Zbrodnia ta popełniona została w niesłychanie zagadkowych okolicznościach. Gdy pociąg kolejki podziemnej wyruszył z punktu końcowego t. zw. Bramy Charenton, na pierwszym przystanku grupa 3-ech młodych dziewcząt i oficer lekarz wsiedli do wagonu klasy pierwszej zupełnie pustego, po nieważ nie było już miejsc w przepelnionych wagonach klasy drugiej.

Spostrzegli oni w wagonie leżącą na ławce młodą kobietę

z sztyletem tkwiącym w szyi. Lekarz stwierdził, że już rannej nie pomóc nie może, ponieważ przebita została arteria.

Lekarz ten niebawem wycofał się z wagonu i zniknął w tłumie na peronie. Zaalarmowana służba kolejowa i policja przybyła na miejsce natychmiast, jednakże ranna nie zdołała już wypowiedzieć ani słowa.

Wdrożone śledztwo stanęło wobec zagadki, kiedy i w jakich okolicznościach popełniono zbrodnię? Wagon kolejki podziemnej są całkowicie oszklone, tak iż nawet przejścia pomiędzy wagonami zaopatrzone są w oszklone drzwi.

Ponieważ wszystkie wagony

śledzenie są skłaniają się do przypuszczenia, że morderstwo popełnione zostało przed wyruszeniem pociągu ze stacji wyjściowej, gdyż na pierwszym przystanku, na którym morderstwo zostało spostrzeżone nikt z wagonu nie wysiadł.

Władze śledcze skłaniają się

do przypuszczenia, że morderstwo popełnione zostało przed wyruszeniem pociągu ze stacji wyjściowej, gdyż na pierwszym przystanku, na którym morderstwo zostało spostrzeżone nikt z wagonu nie wysiadł.

Jak stwierdzono zamordowa

na była kasjerka jednego ze sklepów paryskich, przy czym jednocześnie wieczorem występowwała jako fordanserka w jednym z dancinów na Montmartre. Ze względu na niezwykłe okoliczności morderstwa sprawa ta wywołuje ogromne zainteresowanie.

Ruch rewolucyjny w Albanii wywołany został przez komunistów?

TIRANA. Albańskie biuro prasowe donosi: Ruch rewolucyjny zakończył się całkowitym niepowodzeniem. Wojska rządowe jeszcze ścigają rozbitych powstańców.

Z dokumentów, znalezionych w ubraniach zabitych oraz jeńców wynika, iż ruch miał charakter komunistyczny.

TIRANA. Wojska rządowe według agencji Stefani idą w kierunku na Argirocastro i nie spotykają się z żadnym oporem. W całej Albanii panuje tu pełny spokój. Prawdopodobnie w najbliższej przyszłości powstańcy poddadzą się.

Straże przednie sił rządowych, wysłanych z Walony

spotkały powstańców na drodze z Walony do Tepeleni w pobliżu przełęczy Proci.

Po krótkiej utarczce powstańcy w nieładzie zbiegli, ścigani bez przerwy przez wojska rządowe.

Brat przewodcy powstańców Ismet Toto poległ podczas starcia.

Komuniści sięgają po rząd Przesilenie gabinetowe w Walencji trwa

PARYŻ. Havas donosi z Walencji: Wczoraj po odwołaniu Caballero zawiadomił prez. Azana o niemożliwości utworzenia rządu ze względu na stanowisko większości stronnictw.

Azana prosił jednakże Caballero, by zaczął ze swą decyzją kilka godzin na rezultat osobistych rozmów z prezydentem.

O godz. 19-ej w pałacu prezydenta zebrał się przedstawiciel stronnictw socjalistycznego, komunistycznego i organizacji republikańskich. O godz. 20-ej przyszedł na to zebrał Caballero.

Prezydent Azana nawoływał do ułatwienia zadania prezesowi rady ministrów. Komuniści domagali się jednakże nie tylko ministerstwa wojny, ale i stanowiska premiera dla swego przedstawiciela.

O godz. 22.15 Caballero ostatecznie odmówił dalszej pracy nad utworzeniem nowego rządu.

W następnych depešach donosi Havas z Walencji, że prez. Azana powierzył dotychczasowemu ministrowi finansów socjalistcie Negrin misję tworzenia nowego rządu.

PARYŻ. Opinia publiczna i prasa paryska z dużym zainteresowaniem śledzi rozwój wydarzeń politycznych w Walencji. Prasa komunistyczna i socjalistyczna, omawiając obecny kryzys rządowy w Hiszpanii, twier-

dzi, iż główną trudność przy jego rozwiązaniu stanowi rywalizacja i walka między partiami o wpływ w rządzie.

„Le Journal“ daje wyraz przekonaniu, że kryzys obecny jest jednym z etapów rozgrywki między socjalistami i komunistami z jednej, a anarchistami z drugiej strony, przypominając, że podobna rozgrywka Rosji „owieczkiej“ zakończyła się całkowicie wytypowaniem anarchizmu przez rząd bolszewicki.

Katastrofalna burza w Gdyni

Po niedzielnej burzy, jaka przeszła nad Gdynią nastąpiła wczoraj w południe druga, której skutki były znacznie gorsze.

Katastrofalnie przedstawiała się sytuacja w Małym Kacku, gdzie mała normalnie rzeczka Kacza wylała i zagrażała podmyciem toru kolejowego koło stacji Orłowo.

W wielu wypadkach straż pożarna ewakuowała mieszkańców zagrożonych budynków. Wezbrane fale rzeczki Kaczej, przechodząc przez Orłowo, przerwały szosę asfaltową, prowadzącą z Gdyni do Sopot, czyniąc w niej wyrwę, głęboką na 2

metry, a szeroką na 10 mtr.

Komunikacja samochodowa między Gdynią a Sopotami została przerwana. W akcji ratunkowej na zagrożonych terenach brały udział, oprócz miejskiej zawodowej straży pożarnej oraz portowej straży pożarnej, również straż pożarna Marynarki Wojennej, st. aż ochotnicza Małego Kacka.

Poza tym do pomocy wezwano również 3 plutony wojska. Wieczorem wody opadły i przystąpiono do zładania prowizorycznego mostu nad rzeczka Kaczą. Straty spowodowane u'wą są znaczne. Ofiar śmiertelnych w ludziach nie było.

Deszcz przerwał ofensywę unieruchamiając lotnictwo gen. Franco

LONDYN. Korespondent Reutera w Bilbao donosi, że po mimo deszczu przez cały dzień trwał pożar w m. Amorebieta,

16 km na pld.-wschód od Bilbao.

Miasmo pali się jednocześnie w kilku miejscach. Pożary wznęciły bomby zapalające, zrzucone w olbrzymiej ilości przez samoloty powstańcze.

Rozpoczęła wczoraj przez powstańców ofensywa skierowana na Amorebieta powstrzymana została przez gwałtowny deszcz, który unieruchomił zupełnie lotnictwo. Amorebieta pozostaje nadal w rękach wojsk rządowych.

SEWILLA. — Gen. Queipo de Llano w swym przemówieniu radiowym zawiadomił o zajęciu ważnych punktów na

froncie baskijskim. Wojska rządowe poniosły znaczne straty.

Atak na Oviedo został odparty, powstańcy zdobyli parę armat i czolg.

Na froncie madryckim wojska powstańcze utrzymały wszystkie swe dotychczasowe pozycje. Wiadomości o otoczeniu miasta uniwersyteckiego i o okrażeńiu pozycji powstańców w Toledo, są nieprawdziwe.

Na odcinku Toledo wojska rządowe poniosły w ciągu ostatnich ataków tak poważne straty, iż efekty ich zmniejszyły się o 50 procent.

Straszliwy wybuch na barce Ciała zabitych na dachach sąsiednich domów

HONGKONG. Na wielkiej barce przewożącej pasażerów wydarzyła się gwałtowna eksplozja, w wyniku której 10 osób straciło życie, 7 odniosło ciężkie rany, a ok. 04 zginęło.

Spośród ofiar w większości stanowili Japończycy, emigrujący do Ameryki Południowej. W ich liczbie były kobiety i dzieci.

Przyczyny eksplozji na razie nie ustalono. Nastąpiła ona w chwili przymocowywania barki do molu. Siła wybuchu była tak wielka, że barka uległa kompletnemu zniszczeniu. Ciała zabitych rozrzucone zostały w wielkim promieniu wzdłuż wybrzeża, a nawet znajdowano je na dachach sąsiednich domów.

HONGKONG. Urzędowo komunikują, że ilość ofiar eksplozji, jaka wydarzyła się na barce, wynosi 35 zabitych, 8 ciężko rannych i 10 zaginionych.

Zakazany wyścig lotniczy

LAKEHURST. Departament handlu odmówił udzielenia zwolnienia na wyścig lotniczy na trasie Nowy Jork — Paryż.

SKŁADAJCIE OFIARY NA

FUNDUSZ

OBRONY

MORSKIEJ

Konto P. K. O. 30690

Piekło w obozie dla ochotników

Rewelacje oficerów belgijskich

PARYŻ. Do Montpellier przybyli przez granicę hiszpańską dwa oficerowie Belgowie, mjr. van der Bosche i mjr. Lamm, którzy walczyli jako ochotnicy w szeregach hiszpańskiej armii czerwonej.

Oficerowie ci oświadczyli, że bez żadnego powodu zostali przed dwoma miesiącami aresztowani przez władze madryckie i trzymani w więzieniu przez 8 tygodni, a następnie również bez wskazania motywów wydalono ich z granic terytorium, pozostającego pod władzą rządu w Walencji.

Oficerowie zakomunikowali korespondentowi „Le Jour“,

że dom stowarzyszenia francuskiego w Walencji „Alliance Française“ przemieniony został obecnie na więzienie, w którym znajdowało się ostatnio 300 Francuzów i 100 Belgów.

Niektórzy z aresztowanych przebywają w więzieniu już po kilka miesięcy, ale dotychczas nie wiedzą jakie zarzuty są im stawiane.

Obaj oficerowie belgijscy zwrócili się z prośbą do dziennikarza francuskiego, ażeby zaalarmował francuską opinię publiczną i domagał się interwencji u rządu w Walencji, celem uwolnienia, a przynaj-

mniej przeprowadzenia docho-

dzęń w sprawie więzionych 400 Francuzów i Belgów.

Belgowie dodali, że słynny francuski deputowany komunistyczny Andre Marty, przebywający od dawna na terytorium Hiszpanii jest komendantem obozu wyszkoleniowego dla ochotników w Albaceta i w straszliwych barwach odmalowali stosunki panujące w tym obozie.

U boku Marty władzę w obozie sprawuje jako jeden z głównych dozorców pewien Jugosłowianin, który utrzymuje porządek za pomocą knuta i rewolweru.

Prezydent Rzplitej pojedzie do Rumunii i będzie gościem króla Karola

Zapowiadana wizyta Prezydenta Rzplitej w Rumunii nastąpi w dniu 7 czerwca. Ustalono już program wizyty Głowy Państwa w stolicy zaprzyjmozonego mocarstwa w Bukareszcie. Wizyta Prezydenta Rzplitej zbędzie się z 7 rocznicą wstąpienia na tron króla Karola II.

Prezydent przybędzie do Bukaresztu dn. 7 czerwca i na dworcu kolejowym zostanie powitany przez króla Karola II. Prezydent Rzplitej zamieszka w pałacu Królewskim, jako gość Króla Rumunii. Dn. 8 czerwca w rocznicę wstąpienia na tron króla Karola odbędzie się na błoniach Cetoceni rewia młodzieży przed Prezydentem Rzplitej i królem.

Po południu odbędzie się w pałacu królewskim śniadanie dla zaproszonych gości, a wie-

czorem obiad galowy i raut z koncertem.

Następnego dnia Prezydent Rzplitej podejmować będzie króla Karola wraz z jego otoczeniem śniadaniem w poselstwie polskim, po czym wyje-

dzie do letniej rezydencji królewskiej do Sinaia. Wieczorem tegoż dnia Prezydent uda się w drogę powrotną do Polski.

Wizyta Prezydenta Rzplitej w Bukareszcie będzie dowo-

dem głębokich węzłów przyjaźni, jakie łączą oba państwa. W kołach politycznych przypuszczają, że po wizycie Prezydenta w Bukareszcie nastąpi rewizyta króla Karola w Warszawie.

Lindbergh przeciw wyścigowi na szlaku powietrznym Nowy Jork - Paryż

WASZYNGTON. Departament stanu ogłosił następujący komunikat, dotyczący projektowanego wyścigu powietrznego Nowy Jork - Paryż.

Rząd Stanów Zjednoczonych oceniając w całej pełni przyjazne motywy, które skłoniły Francję do organizowania wyścigu powietrznego Nowy Jork - Paryż dla uczczenia 10-ej rocznicy przelotu Lind-

bergha nad Atlantykiem, zgodził się początkowo udzielić swego poparcia tym zowodom.

Później jednakże miarodajne władze techniczne Stanów Zjednoczonych zwróciły uwagę na trudności połączone z tym wyścigiem, który byłby bardzo ryzykowny, zagrażałby nieużyteczną utratą życia ludzkiego i mógłby podważyć zaufanie opinii publicznej do bezpieczeństwa transportów powietrznych.

Departament handlu postanowił użyć swych wpływów, by przeszkodzić tym zowodom i w tym sensie wysłał notę do władz francuskich. Francuski minister lotnictwa zna motywy, jakie wpłynęły na tę decyzję.

Opozycja przeciwko wyścigowi powietrznemu Nowy Jork - Paryż, według Havasa, pochodzi głównie ze strony amerykańskich towarzystw transportowych i Lindbergha, który zawsze odmawiał udziału w uroczystych obchodach swego wyczynu z roku 1927.

Lotnictwo amerykańskie polacie Merrill dowiodło, że przelot ponad Atlantykiem

jest możliwy nawet przy złej pogodzie. Eksperci uważają jednakże, iż wielka szybkość rozwijana podczas zawodów lotniczych dodaje jeszcze jeden, bardzo poważny element niebezpieczeństwa.

Z drugiej strony, według nieoficjalnych wiadomości z Kanady, rząd kanadyjski prawdopodobnie sprzeciwiłby się zorganizowaniu startu do zawodów transatlantycznych w Kanadzie.

Straszna omyłka matki. Zamiast lekarstwa dała dziecku jodynę

Straszna omyłka, która po- ciągnęła za sobą śmierć półtorarocznego dziecka, wydarzyła się w rodzinie rzeźnika Sylwestra Karpińskiego, zam. w Bydgoszczy przy ul. Szubińskiej 31.

Choremu dziecku, które nagle dostało ataku, matka zamiast lekarstwa, przez pomyłkę wlała do ust jodynę. Skutki okazały się straszne, gdyż dziecko po krótkich męczarniach zmarło.

Rozpacz rodziców, a szcze-

gólnie nieszczęsnej matki, jest wielka.

chcesz mieć piękną cerę-używaj mydła DERMOPALME wyrabianego na olejach oliwnych

GILOT PARIS

Sesja nadzwyczajna Sejmu

Wczoraj zostało ogłoszone zarządzenie Prezydenta Rzplitej o zwołaniu sesji nadzwyczajnej Izby Ustawodawczej. W zarządzeniu zawarty jest program prac Izby.

Obok niezalatwionych spraw w poprzedniej sesji znajdują się na porządku dziennym następujące projekty ustaw: nowela do ustawy o szkołach aka-

demickich, projekt ustawy przedłużający działalność tymczasowych organów gminy miasta Warszawy na dalszy rok, to jest do 1 października 1938 r. oraz szereg ustaw ratyfikacyjnych.

Pierwsze posiedzenie Sejmu odbędzie się zapewne w piątek, po czym przystąpią do pracy poszczególne komisje.

Proces o napad na Myślenice

W krakowskim Sądzie Okręgowym rozpoczyna się dziś rozprawa przeciwko 49 uczestnikom napadu na Myślenice pod wodzą Adama Doboszyńskiego.

Na rozprawę powołano 84

świadków, w tym 52 dowodowych i 52 odwodowych. Na rozprawie w charakterze świadka wystąpi również Adam Doboszyński, przeciwko któremu rozprawa odbędzie się osobno

Napad zamaskowanych bandytów

Do mieszkanka rolnika Frontczaka Andrzeja we wsi Krzywata pow. kolskiego wtargnęło ub. nocy kilku zamaskowanych bandytów.

Napastnicy zaczęli strzelać do domowników, raniąc Frontczaka, jego żonę i syna. Dru-

gi syn wybiegł z chaty, alarmując sąsiadów. Bandyci zbiegli w niewiadomym kierunku.

Andrzej Frontczak ciężko ranny zmarł, nie odzyskawszy przytomności. Żonę jego i syna na przewieziono do szpitala w Kole.

Stalin skazał swą matkę na zesłanie za modlitwę w cerkwi

Znany dziennik wiedeński „Reichspost“ podaje niezwykłą wiadomość z Tyflisu, otrzymaną pośrednią drogą przez Rygę. W Rosji obcho-

dzono niedawno prawosławne święta Wielkiej Nocy. W Tyflisie w cerkwi zjawiła się 78-letnia starszuszka gruzińska Dżugaszwili, która jest ni mniej, ni więcej, tylko matką obecnego dyktatora sowieckiego Stalina.

Matki Stalina od dwudziestu lat nie widziano w świątyni, toteż przybycie jej do cerkwi wywołało zrozumiałą sensację. Z początku myślano, że matka Stalina zjawiła się jako agentka GPU, i wiele osób zaczęło uciekać z cerkwi. Tymczasem matka sowieckiego dyktatora modliła się żarliwie, a opuszczając cerkiew, złożyła ofiarę 1.000 rubli na

jej odnowienie.

GPU niezwłocznie zawiadomiło Stalina o „nieprawomyślnym“ postępowaniu jego matki. Stalin wydał zarządzenie, aby „obywatelkę Dżugaszwili“ wysiedlić z Tyflisu i przenieść przymusowo do odległej miejscowości Gruzji, gdzie by jej uczucia religijne wywoływały mniejszą sensację.

Ślub ks. Windsoru

PARYŻ. Termin ślubu ks. Windsoru ustalony został ostatecznie na dzień 3 czerwca br. Ślub odbędzie się na zamku Le Candé.

Młodzież w sidłach sekciarzy. Rewelacje gazety sowieckiej

MOSKWA. „Komsomolskaja Prawda“, zastanawiając się w dłuższym artykule nad zagadnieniem pozyskania młodzieży sowieckiej, należącej do różnych sekt, twierdzi, iż liczbe młodzieży sekciarskiej trudno określić, lecz w każdym razie jest ona znaczna.

Szczególnie wysoki procent wierzącej młodzieży znajduje się na wsi, lecz nie brak jej również i w mieście. Sekciarze przedostają się do organizacji komsomolskich i do szkół.

Najbardziej rozpowszechnione są następujące sekty: me nonitów, tanzbruderów, starobrzędowców, skopców, duchoborów, kwaków i adwentystów.

Sekciarze pozyskują młodzież przez organizowanie kółek śpiewaczych, muzycznych etc. Sekta tanzbruderów wśród Niemców nadwołżańskich — wg dziennika — popierana jest przez agentów na rodowo-socjalistycznych, a baptyści i ewangelicy przez zwolenników Trockiego.

Jak wynika z artykułu, sekciarstwo znajduje podatny

grunt w Z. S. R. R., gdyż materializm nie zaspakaja tęsknot duszy ludzkiej. Szukanie pocieszenia w wierze — dziennik wyjaśnia w ten sposób:

Smutek cierpienia i bieda zmuszają ludzi do wiary w Boga. Podczas, gdy szczęście od-

ciąga ludzi od Boga. Oczywiście interpretacja ta dotyczy państw kapitalistycznych, niemniej jednak wyjaśnia ona do pewnego stopnia przyczyny powodujące nawrót do religii w państwie socjalistycznym.

DETEKTOR „GŁOŚNIK“

bez wzmacniacza KOMPLET zł. 45-schemat budowy zł. 125. Z. Dąbrowski (prowincja przekazem pocztowym)

Zakłady Radiotechniczne „DEZET“ Warszawa, Nowy-Swiat 21

Krwawy napad rabunkowy w Gniewkowie

Bandyci postrzelili kierownika mleczarni i zrabowali 200 zł.

Mieszkańcy spokojnego miasteczka Gniewkowo, oddalonego o 12 km. od Inowrocława zeektryzowani zostali wiadomością o krwawym napadzie bandytów na mieszkanie kierownika mleczarni, Piotra Lewandowskiego.

Kiedy domownicy pogrążeni byli w głębokim śnie, przez wyduszenie szyby w oknie, wtargnęli bandyci do pokoju,

gdzie spał p. Lewandowski. Zbudzony ze snu podejrzanymi szmerami kierownik mleczarni, wszczął alarm. W odpowiedzi, rozbójnicy oddali dwa strzały z rewolweru, raniąc niebezpiecznie w ramię Lewandowskiego, którego następnie związali drutem antenowym.

Teraz zbrodniarze zaczęli pastwić się nad swą ofiarą.

Groźbą zastrzelenia i biciem, zmusili oni Lewandowskiego do ujawnienia miejsca, przechowywania gotówki

Po otrzymaniu klucza od kasy i spłodowaniu mieszkania, bandyci zrabowali 200 zł. w bilonie i przez nikogo niezauważeni zbiegli w niewiadomym kierunku, pozostawiając rannego na łasce losu.

Na miejsce zbrodni przyby-

ły władze policyjne, które wdrożyły energiczne dochodzenie przy pomocy prowadzonego psa policyjnego „Krzyżaka“ z Mogilna.

Istnieje przypuszczenie, że rozbój ten jest „dziełem“ nieuchwytniej, międzymiastowej szajki bandytów, którzy ostatnio zjechali na „gościnne występy“ na Kujawy, krwawo znacząc swe ślady.

Wesoły
kącik

Gra w zielone

— Dokąd pan pędzi, panie Szczypiorek?
— Na wyścigi.
— Po co?
— Jak to, po co? Mam w sobie żylkę hazardu i chcę pograć!
— Żeby pograć, trzeba lecieć na wyścigi?
— A co mam robić?
— Zagraj pan lepiej ze mną w „zielone”.
— W jakie „zielone”?
— No w to: „Grasz w zielone?” — Gram. Masz zielone? — Mam.
— Co to za gra?
— Specjalnie majowa. W nią się gra przez cały maj. Polega na tym, że pan zawsze musi mieć coś zielonego przy sobie. I jak partner pana się spyta: „Masz zielone?”, a pan nie będzie miał, to pan przegra.
— A jak będę miał?
— To pan nie przegra.
— A kiedy ja wygram?
— Jak pan się jego spyta „masz zielone?”, a on nie będzie miał.
— Iii... Nieciekawa gra.
— Pan się myli. Bardzo cię kawa. Też mam żylkę hazardu, ale jak przyjdzie maj, dla mnie nie istnieją karty, nie istnieją wyścigi — tylko gra „w zielone”.
— Ale tu nie ma żadnego hazardu.
— Nie ma? Ha, ha, ha! Pan pojęcia nie ma, jaki tu jest hazard. To jest więcej niż wyścigi! Bo tam konie biegają, a tu pan musi sam biegać od rana do nocy za swoimi partnerami, żeby ich przyłapać bez zielonego. Ja gram z dziesięcioma osobami i cały dzień jestem zajęty.
— I wygrywa pan czasem?
— Bardzo często. Wczoraj trzech mi zapłaciło po złotówce. Oni u mnie nie mają spokojnej chwili. Wpadam znieścacka, wtedy kiedy się partner najmniej spodziewa.
— Nie rozumiem. Przecież partner może sobie wsadzić parę liście do kieszeni i już.
— He, he! Ja ich łapię wtedy, kiedy są bez kieszeni. Zajrzyjka na przykład wczoraj złapałem w kąpieli. Dał nureka do wody, ale jak tylko wypłynął, już byłem przy nim i pytałem: „Masz zielone?”. Skąd miał mieć, kiedy był zupełnie goły? Musiał płacić.
— A przegrywa pan też?
— Nie! Nigdy! Nie mogę przegrać.
— Zawsze ma pan przy sobie coś zielonego?
— Zawsze.
— A jak pan jest w kąpieli, albo w łóżku, to gdzie pan trzy

O zniesławienie sen. Malinowskiego

Płk. Koc świadkiem w sensacyjnym procesie

Wczoraj na wokandzie Sądu Okręgowego w Warszawie znalazła się sprawa redaktora odpowiedzialnego „Słowa Pomorskiego” — Stanisława Doleckiego, oskarżonego o zniesławienie senatora Maksymiliana Miłgaj - Malinowskiego.

W „Słowie Pomorskim” na końcu ubiegłego roku ukazał się artykuł, omawiający działalność sen. Malinowskiego na Pomorzu. W treści tego artykułu znalazły się ustępy, będące później podstawą oskarżenia, a zawierające zarzut, iż sen. Malinowski za czasów rosyjskich był nazywany przez te władze „swoim człowiekiem”, że pobierał z kasy general - gubernatorstwa warszawskiego pieniądze i na dowód te

go znajduje się kwit, że zwracał się do rosyjskiego cenzora Trofimowicza z prośbą, by nie dopuścił do tego, aby o nim t.j. o Malinowskim) tyle pisano.

Wreszcie postawiono zarzut, że kiedy za czasów bolszewickich nastąpiły w Moskwie arestowania Polaków, to polecenie wydał komisarz do spraw polskich Jan Leszczyński, który opierał się na informacjach Malinowskiego.

Redaktor odpowiedzialny nie przyznał się do winy, wyjaśniając, że treść artykułu oparta jest na podstawie wiadomości, zaczerpniętych z „Myśli Niepodległej” pióra Andrzeja Niemojewskiego.

Jako pierwszy ze świadków, powołanych przez oskarżycie-

la prywatnego, był zbadany pułkownik Adam Koc. Zeznania jego wypadły nader korzystnie dla oskarżyciela.

Płk. Koc zaczął swe zeznania od stwierdzenia, że zna sen. Malinowskiego od początku wybuchu wielkiej wojny, kiedy zaczął organizować działalność niepodległościową w Warszawie. Między działaczami jednym z najczynniejszych i najbardziej patriotycznych był właśnie obecny senator Malinowski. U niego w lokalu na Kanonii zbierali się działacze, prowadząc pracę konspiracyjną o charakterze wojskowym. Sen. Malinowski, nie szczędząc siebie, narażał się każdej chwili władzom rosyjskim. Był współredaktorem niepodległo-

ściowego pisma „Zaranie”.

Sylwetka sen. Malinowskiego jako członka nieskazitelnego charakteru i pełnego poświęcenia pozostała w pamięci płk. Koca do dnia dzisiejszego.

Po arestowaniu czyli t. zw. „wspicie” na Kanonii sen. Malinowski był wywieziony do Rosji. Płk. Koc nie stykał się, będąc do 1928 r. w wojsku, z sen. Malinowskim, ale słyszał o jego działalności w „Wyzwoleniu”. W ostatnich latach kontakt odnowił się. Sen. Malinowski odznacza się niegasnącym zapalem do pracy.

Po tych zeznaniach płk. Koc odpowiadał na szereg pytań ze strony sądu i stron. Mówił, że nie został arestowany na Kanonii tylko przypadkowo, ponieważ wberw swemu zwyczajowi zatelefonował do „Zarania” a kiedy usłyszał obcy głos, zrozumiał, że jest tam sądzka ze strony policji.

Płk. Koc mówił wreszcie o początkach P. O. W., które trzeba odnieść do chwili, kiedy ja ko najstarszy oficer Związku Strzeleckiego połączył Związek Strzelecki i Drużynę Strzeleckie na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Na pytanie rzecznika oskarżyciela adw. Paschalskiego płk. Koc dodał, że stosunek Andrzeja Niemojewskiego do obywatela Marszałka Piłsudskiego był wrogi.

Za fałszywe oskarżenie został skazany na 6 mies. aresztu z zawieszeniem

Wczoraj przed Sądem Okręgowym w Warszawie odpowiadał płk. w stanie spoczynku Stanisław Zakrzewski, oskarżony o fałszywe oskarżenie prokuratora w Płocku i wiceprokuratora w Mławie.

Podstawą oskarżenia był list

ma liście?

— Jakże liście?
— Przecież pan mówi, że pan zawsze ma zielone?

— Owszem, zielone, ale nie liście. Liść może żółknąć, może zginąć.

— A jakie pan ma „zielone”.
— Zielone skarpetki. O, proszę! Spójrz panu! Kupiłem sobie na początku maja.

— Ale partner może pana złapać w kąpieli?

— No to co?... Ja się kąpię w skarpetkach. Już pan się nie bój. Ja jestem bardzo ostrożny prac. Ja nawet śpię w „zielonym”.

— I pan ich nigdy nie zdejmie?

— Nigdy? Dlaczego nigdy?! Tylko do końca maja, jak się skończy gra.

— Głupia gra
— Wcale nie jest głupia. Ja panu radzę, zagraj pan ze mną.

— Po co? Nie mam u pana żadnych szans.

— Żadnych, to jest przesada. Pewne szanse są.

— Jakże?

— Przypuśmy, że wpadnę pod pociąg i pociąg mi obetnie obydwie nogi — wtedy pan może wygrać.

Napoleon Sadek.

wystosowany przez płk. Zakrzewskiego do ministra sprawiedliwości. W liście tym płk. Zakrzewski donosił, że wiceprokurator w Mławie Marian Madey i prokurator w Płocku Władysław Szczyciński tolerują i popierają prowokacje miejscowego starosty dr. Rybickiego i burmistrza Bolesława Jarosińskiego.

Wszczęte dochodzenie wykazało, że w lutym 1935 r. płk. Zakrzewski był zatrzymany pod zarzutem, iż podburzał bezrobotnych do zajść. Po przesłuchaniu przez sędziego śledczego go wiceprok. Madey polecił wypuścić zatrzymanego na wolność za zakazem wydalania się z miejsca zamieszkania. Śledztwo z braku poszlak zostało umorzone.

Poza tym Zakrzewski pozostawał pod zarzutem publicznego znieważenia władzy i zniesławienia urzędnika Wydziału Powiatowego. Na wniosek prok. Madeya i to dochodzenie uległo umorzeniu.

Płk. Zakrzewski cofnął zarzuty odużnie prokuratorów. Na wczorajszej rozprawie płk. Zakrzewski mówił, iż padł w obydwu wypadkach ofiarą „prowokacji” ze strony starosty i burmistrza, twierdząc, iż starosta Rybicki jest zawieszony w związku z tym w urzędowaniu. W liście do ministra sprawiedliwości niesłusznie po dejrzał prokuratorów o nadużycie władzy.

Płk. Zakrzewski został skazany na 6 miesięcy aresztu z zawieszeniem.

Szkodliwe kartele będą rozwiązane

Wobec stwierdzenia przez władze, że ceny niektórych artykułów wznoszą wyłącznie z powodu działalności poszczególnych karteli, postanowiono te organizacje życia gospodarczego, które są szkodliwe zlikwidować.

W związku z tym należy się spodziewać, że w ciągu bieżącego miesiąca Minister Przemysłu i Handlu rozwiąże te kartele, których działalność jest z punktu widzenia ogólnych interesów gospodarczych szkodliwa.

GIEŁDA

Dewizy: Holandia 290.25; Berlin 212.78; Bruksela 89.00; Gdańsk 100.20; Kopenhaga 116.50; Londyn 26.10; Nowy Jork 5.27 1/4; Praga 18.40; Zurych 120.80; Wiedeń 99.20.

Papiery procentowe: 4 proc. poź. konsolidacyjna 55.25; 7 proc. poź. stabilizacyjna 568.00; 5 proc. poź. prem. inwest. 65.75; 4 proc. państw. poź. premiiowa dolarowa 58.25; 6 proc. poź. dolarowa kupon 14.48;

Akcje: Bank Polski 100.00; warsz. tow. fabr. cukru 29.00; Wegiel 18.75; Lilpop 12.90; Ostrowiec 25.00; Starachowice 52.25.

RADIO

6.30 Płeśń majowa. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka. 7.09 Dziennik poranny. 7.10 Parę informacji. 7.15 Audycja dla poborowych. 7.35 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10—11.30 Przerwa. 11.50 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Koncert. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 „Witaminowa salata” — pogadanka. 13.00—15.00 Przerwa. 15.15 Muzyka salonowa. 15.55 — „Skrzynka techniczna” 16.10 Słuchowisko dla dzieci starszych p. t. „Ojcowizna”. 16.35 Orkiestra mandolinistów. 17.00 „O kampanii kłopotliwej” — odczyt. 17.15 Koncert solistów. 17.50 „Z psychologii zwierząt” — pogadanka. 18.00 Pog. aktualna. 18.20 Muzyka lekka. 18.45 Program na jutro. 18.50 „Piękny i ład w chacie wiejskiej” — pogadanka. 19.00 „Prus w perspektywie czasu” — szkic literacki. 19.15 Płyty dla znawców. 19.50 Marta Eggerth i Jan Klepura w repertuarze filmowym (płyty). 20.35 „Chwila Bura Studiów”. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert Chopinowski. 21.40—21.45 Przerwa. 21.45 Józef Haydn Muzyka do dramatu „Król Lear”. 22.10 Muzyka teneczna.

WARSZAWA II. (Mokotów)

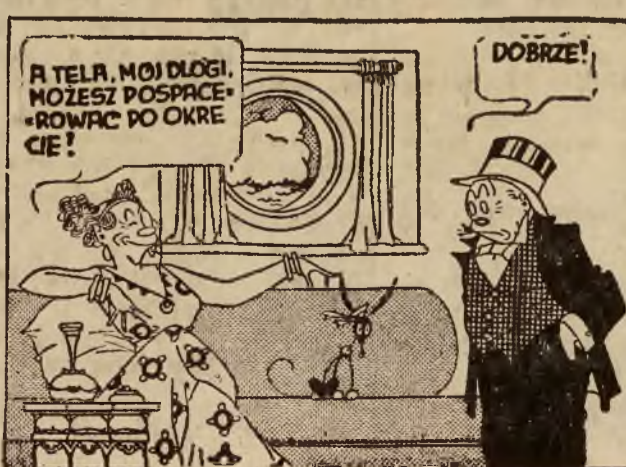
Fala 216.8 m.

13.10 Muzyka rozrywkowa (płyty). 14.00 „Wiadomości z życia stolicy”. 14.05—15.30 „Bizet i Gounod” (płyty). 23.05—24.00 Mu-

Tarapaty pana taty

Nie pojechalśmy na koronację, pojedziemy przynajmniej na wystawę do Paryża

Ucieszne przygody
Walentego Grypki

IAN DULINSKI

Agentka C. 46

SENSACYJNA POWIEŚĆ SZPIEGOWSKA

Samochód, którym jechali agenci angielscy i Anastazja Gawrilowna uległ wypadkowi. Dalszą więc drogę postanowiła Anastazja Gawrilowna odbyć w specjalnym pociągu. Udała się do budki dróżnika, zatelefonowała na najbliższą stację kolejową i poprosiła zawiadowcę, aby wysłał dla niej pociąg specjalny. Po pewnym czasie przed budkę zajechała lokomotywa z wagonem drugiej klasy. Kiedy Anna Morette, Anastazja Gawrilowna i James zajęli miejsce w pociągu, ten ruszył z miejsca. Pędził z niezwykłą szybkością, nie zatrzymując się na stacjach. To zaniepokoiło Jamesa.

224.

W Moskwie

Anastazja Gawrilowna dostrzegła niepokój Jamesa i z tego względu oświadczyła:

— Drogi przyjacielu, dziwi mnie pański niepokój. Czy pan nie wie, że „Trust“ nie obawia się żadnych niebezpieczeństw. — Zdaje mi się, że pan mógł się już o tym przekonać. Nie udamy się bezpośrednio do Moskwy, ponieważ to by mogło rzeczywiście być zbyt niebezpieczne.

— Ale czy czasem nie może się zdarzyć, że zatrzymają pociąg po drodze i zaarrestują nas? — zapytała Anna Morette.

Wykluczone! Nikt go nie zatrzyma — zapewniła ich Anastazja Gawrilowna.

Po dziesięciu godzinach pociąg zatrzymał się. — Gdzie się znajdujemy? Przecież tu nie ma stacji kolejowej? — dziwił się James.

— Widocznie musiało się coś wydarzyć... — oświadczyła Anastazja Gawrilowna.

Do przedziału weszli obaj konduktorzy i oświadczyli, że pociąg nie może wjechać na stację, ponieważ czekają przeprowadzają tam oblławę i wylawiają kontrewolucjonistów...

— W takim razie wysiadziemy tutaj... Do Moskwy już niedaleko... — rzekła Anastazja Gawrilowna.

— Ile kilometrów? — zapytała Anna Morette.

— Trzydzieści. Wsiądziemy do taksówki i udamy się do Moskwy.

Anastazja Gawrilowna, Anna Morette i James wysiedli z pociągu i ruszyli przed siebie, idąc wzdłuż toru kolejowego. Na szosie biegnącej równoległe do toru, ukazała się nagle taksówka. Anastazja Gawrilowna dała znak szoferowi, aby się zatrzymał. Okazało się, że ta taksówka była pusta

i szofer zgodzi się za dwadzieścia czerwoniców odwieźć ich do miasta.

Po godzinie Anna Morette, Anastazja Gawrilowna i James byli już w Moskwie. Auto zatrzymało się na jednej z głównych ulic, na Kuźnieckim Moście.

— Oto na tej ścianie wisiały plakaty z naszymi fotografiami — zauważył szeptem James. Dziesięć tysięcy rubli wyznaczono za nasze głowy, a teraz znów jesteśmy tutaj! Twierdzi się, że sny nigdy się nie ziszczają. To nieprawda. Przed pół rokiem śniło mi się, że znajduję się w Moskwie, urzęduję w Kremlu i przyjmuję delegację z za granicy... Na ścianie w moim gabinecie wisiały portrety Mikołaja II i Jerzego V. Pani chyba wie, Anastazjo Gawrilowna, że obaj byli kuzynami i byli do siebie bardzo podobni... Teraz przypuszczam, że sen ten może się jeszcze ziszczyć.

— Jak widzę, jest pan bardzo przesądny... — uśmiechnęła się Anastazja Gawrilowna.

— Nie, on wcale nie jest przesądny, tylko łatwowierny — odparła Anna Morette z wielką nutą ironii w głosie.

— W każdym śnie jest pewna doza prawdy — bronił się James.

Wysiadłszy z auta, Anastazja Gawrilowna, Anna Morette i James zmieszali się z tłumem i szli poprzez ożywione ulice Moskwy. Z trudem przepychają się przez tłumy spacerowiczów. W pewnej chwili James pociągnął Anastazję Gawrilowną za rękaw płaszcza.

— Czy widzi pani tego jegomościa? — wskazał palcem na wysokiego mężczyznę, stojącego na przystanku tramwajowym.

— Kto to? — zapytała Anastazja Gawrilowna.

— Czy ty go wcale nie poznajesz, Anno? — zdziwił się James.

— Anatol Anders! — Na twarzy Anny Morette zamalowało się zdumienie. — Patrzy prosto na mnie... Nasze spojrzenia skrzyżowały się... Ach, gdyby wiedział, że ta staruszka, na którą patrzy, jest młodą zdolną tancerką, którą tak się zachwycał...

W pewnej chwili z piersi Anny Morette omal nie wydarł się okrzyk przerażenia.

— Spójrzno! — rzekła ledwo dosłyszalnym szeptem do Jamesa. — Jakacki!

— Gdzie?

— O ten, który stoi przy latarni i rozmawia z jakąś kobietą. Jest bardzo zajęty rozmową. Panno Anastazjo, może on również należy do „Trustu“ — uśmiechnęła się Anna Morette.

— Wy go znacie? — zdziwiła się Anastazja Gawrilowna.

— To dobre sobie... Znamy go aż zbyt dobrze... — uśmiechnął się James.

— Jest on teraz bardzo wysokim urzędnikiem Cze-ki... To nasz najzagorzalszy wróg... Już kilka razy dokonaliśmy na niego zamachu, ale jemu dopisuje szczęście, zawsze jakoś udaje mu się uniknąć niebezpieczeństwa. Szybko oddalmy się stąd, nie rzucajmy się zbytnio w oczy... Jest bardzo doświadczonym wywiadowcą, który ma doskonale oko i jeszcze czasem może was poznać...

— Czy był on ostatnio czynny w Chinach? — zapytał James.

— Obiło mi się o uszy, że wysłano go z jakąś misją na Daleki Wschód...

Po pewnym czasie Anastazja Gawrilowna, Anna Morette i James przybyli na ulicę Miasnickoją i zatrzymali się przed okazałym czteropiętrowym gmachem.

— W ich gmachu odbywają się wasze posiedzenia i zjazdy? — zdziwił się James.

— Na dom ten nigdy nie padnie podejrzenie... Czy wiecie dlaczego? Z tej prostej przyczyny, że tu mieszkają sami urzędnicy państwowi, a zjazd również odbywa się w mieszkaniu urzędnika państwowego.

— Każda nielegalna organizacja życzyłaby sobie pracować w takich warunkach, jakie wy tutaj posiadacie — wykrzyknęła zachwycona Anna Morette.

We troje wspinali się po szerokich, marmurowych schodach. Na trzecim piętrze zatrzymali się. Anastazja Gawrilowna zadzwoniła do masywnych dębowych drzwi. Po chwili na progu ukazał się sześćdziesięcioletni chłopiec i zapytał:

— Do kogo?

— Ojczyzna znajduje się w niebezpieczeństwie... — Anastazja Gawrilowna podała umówione hasło.

Chłopiec uśmiechnął się, życzliwie się uklonił i wprowadził ich do dużego pokoju, w którym znajdowała się znaczna ilość ludzi. W pokoju unosiła się mgła dymu tytoniowego. Obecni siedzieli w wielkich wygodnych fotelach i rozmawiali tak swobodnie i otwarcie, jakgdyby to wcale nie było posiedzenie nielegalnej organizacji.

Jak tylko Anastazja Gawrilowna wprowadziła „angielskich przyjaciół“, w pokoju zaległa cisza, a twarze obecnych zwróciły się w stronę przybyłych. Z ciekawością przyglądano się tym rzekomym starszkom.

— To twórcy i przewodcy „Trustu“ — Anastazja Gawrilowna przedstawiła Annie Morette i Jamesowi dwóch wysokich mężczyzn o energicznych rysach twarzy. — A to są nasi „angielscy przyjaciele“, którzy przybyli do nas, aby nam pomagać w naszym patriotycznym dziele... — dodała.

Anna Morette wpiła przenikliwe spojrzenie w twarze obu mężczyzn...

Dalszy ciąg jutro.

Nowela

GWIAZDA BEZ ŚWIATŁA

Zofia Połczyńska przybywszy do Hollywood, zajęła w hotelu Bristol pokój z łazienką i otrzymała do swej dyspozycji pokojówkę, która nazywała się Mary i była bardzo gadatliwa. Zofia była z tego ostatniego niezmiernie zadowolona, przypuszczała bowiem że otrzyma od niej wskazówki, które ułatwią jej osiągnięcie celu, w jakim przybyła do Ameryki!

Zofia od razu ją zaczęła wypytywać. Mary wiedziała wszystko: imiona i nazwiska gwiazd filmowych, wszystkie ich przygody, ale Alberta Połczyńskiego nie знаła. Czy czasem Zofia nie myliła się? Zofia dokładnie opisywała swego brata. Nie, opis ten nie odpowiadał wyglądowi żadnego z aktorów. A napewno był zwrócił na niego uwagę, ponieważ jego nazwisko i wielkopanińskie maniery zainteresowały ją.

— Łaskawa pani zechce zrozumieć — dodała Mary — że Hollywood jest swego rodzaju kasynem gry. W Monte Carlo przegrywa się pieniądze, a tu nadzieje. Czy pani przypuszcza, że wystarczy posiadać szlachyckie nazwisko, być bardzo eleganckim i być podobnym

do niezapomnianego Rudolfa Valentino? Nie, przede wszystkim należy posiadać szczęście, w przeciwnym bowiem wypadku pozostaje się statystą.

Zofia była zrozpaczona. Nie mogła zdobyć żadnych informacji o bracie. Gdzie był? Co się z nim stało? Dlaczego do niej nie napisał, gdy wszystkie nadzieje okazały się złudne? Czy wstydzil się swej porażki? Czy nie byłoby lepiej gdyby nie opuszczał stron ojczyźnych i nie pogrzebał swych marzeń w tym piekle kalifornijskim?

— Łaskawa pani, telefonował mister Halley i prosił, aby pani do niego przyszła — wykrzyknęła Mary, wpadając do pokoju bez pukania.

— Kto to?

— Mister Halley jest wszechpotężny. Niech pani się pospieszy, bo minister Halley może się jeszcze rozmyśleć i wówczas ominie panią wielkie szczęście. Po raz drugi nie wezwie pani.

Wszechpotężny Halley siedział przy swoim biurku i obrzucił wchodzącą Zofię przenikliwym spojrzeniem.

— Przypadkowo widziałem panią przedwczoraj, gdy wy-

siadła z auta — rzekł bez żadnych wstępów.

Zofia była oburzona. W tak nieuprzejmym tonie mówił do niej, nawet się jej nie przed-

— Ile pani chce, bo nie ma dużo czasu?

Zofia oblała się rumieńcem. Najchętniej powiedziała mu kilka słów, ale była tak wstrząśnięta jego beczelnością, że słowa nie przechodziły jej przez gardło.

— Nie mam przecież czasu — rzekł zniecierpliwiony Halley. — Ile? Pani jest biedna, to się widzi od razu. Pani posiada jeszcze najwyższe na dziesięć dni życia, a później... Niech pani dziękuje swej szczęśliwej gwiazdzie i powie ile chce. Cztery tysiące dolarów. Dobrze? Przypuszcmy pięć tysięcy, ale przed próbnymi zdjęciami nie otrzyma pani ani jednego centa. Jeszcze nigdy się nie omyliłem, ale jest możliwe, że pani się nie nadaje, a wówczas z tego nic nie będzie. Potrzebuję panią, taką, jaką pani jest wraz z tą nadaną miną i jej skromnym kostiumem. Pochodzi pani ze starej szlacheckiej rodziny, nie prawda? No, więc daję sześć tysięcy dolarów. Więc jutro o ósmej rano w studio numer 5, a teraz niech pani ucieka, bo nie mam czasu.

Zanim Zofia otrząsnęła się z wrażenia, znajdował się już

na ulicy. Oburzona udała się do hotelu i zaczęła się pakować. Pokojówka weszła do pokoju w chwili, gdy zamykała walizkę.

— Czy pani wie co to znaczy na początek sześć tysięcy dolarów, że po kilku miesiącach otrzyma pani pięć albo nawet dziesięć razy więcej za film. Wówczas będzie pani mogła zaangażować detektywów i szukać brata.

Zofia przyznała w duchu rację pokojówce, rozmyślała się i pozostała. Następnego rana znalazła się w atelier. Probne zdjęcia, które natychmiast wywołano, wzbudziły powszechny zachwyt. Zofia była „zrobiona“. Następnego już dnia zaczęły się zdjęcia.

Film zbliżał się do końca. Należało nakręcić jeszcze kilka scen w zamku, w którym odbywał się wspaniały bal wydany przez zrujnowanego markiza, zanim ten strzelił do siebie i pozostawił oórkę bez środków do życia. Przed masową sceną, miano zrobić zdjęcie Zofii w sali balowej zamku. Gdy w określonej porze przestąpiła próg atelier, przeobrażonego w salę balową, przetarła oczy ze zdumienia. W świetle świec ujrzała bowiem salę balową, która do złudzenia przypominała salę jej rodzinnego zamku.

Twarczą Zofii wyrażała takie zdumienie, że reżyser zapytał o jego powody. Gdy Zofia mu

opowiedziała, co ją tak oszłomilo, wezwał architekta i ten rozwiązał zagadkę.

— Przed sześcioma miesiącami — oświadczył — poznałem w kawiarni pewnego wyjątkowo pięknego młodzieńca, który jednak nie miał talentu. Po próbnym zdjęciach dano mu do zrozumienia, że nie nadaje się do filmu. Gdyby wrócił do ojczyzny spadłby siostrze na barki. Młodzieniec spodobał mi się i wziętem go do siebie. Podaje mi opisy, starych budowli i za to zostaje wynagrodzony.

— To mój brat! — wykrzyknęła Zofia. — Proszę mnie zaprowadzić do niego.

Po pół godzinie Albert trzymał już w objęciach siostrę. Zofia tak kojąco wpłynęła na niego, że zaczął pracować i wówczas okazało się, że posiada techniczny talent. Zofia poprosiła mister Halleya, aby dał mu odpowiednie stanowisko i w ciągu krótkiego czasu Albert Połczyński stał się sławą w budowaniu starych pałaców i zamków, stał się nową gwiazdą bez światła.

Film z Zofią Połczyńską cieszył się niezwykłym powodzeniem. Dziesięciokrotnie podwyższono jej honorarium i zaangażowano do całego szeregu filmów. Jeden z nich miał przedstawiać jej dzieje, albowiem życie pisze najlepsze scenariusze filmowe.

Organizacja rad wojennych w armii i flocie sowieckiej

MOSKWA. W poniedziałek opublikowany został statut organizacyjny okręgowych rad wojennych w armii i flocie sowieckiej.

Kalendarz dnia

ŚRODA.

Suche dni. Piotra Cel. pap. i Iwona.
Słowiański: Pękława.
Słońca wsch. 5.36, zach. 19.29.
Księżyc: wsch. 15.54, zach. 0.57.

19
Maj

HISTORIA PODAJE:

- 1460 Zmarł w Krakowie Jan Długosz.
1809 Zdobycie od Austriaków Zamocnia.
1831 Utarozki z Moskalami pod Wilnem.
1912 Zmarł w Warszawie popularny i zasłużony pisarz Bolesław Prus (Głowański).

JAN DŁUGOSZ.

Był to pierwszy w całym tego słowa znaczeniu historyk polski i geograf. M. i. zbadał żywot św. Stanisława Szczepanowskiego. Był też Długosz wychowawcą synów króla Kazimierza Jagiellończyka.

PRZYSŁOWIA:

„Kiedy się kto przepości, Nie szuka w chlebie ości”.
HUMOR WIELKICH LUDZI:
Berlioz, leżąc na śmiertelnym łożu, powiedział do jednego ze swoich przyjaciół, że zrzędnymym uśmiechem:
„Nareszcie! mój przyjacielu! Teraz dopiero będą grane moje utwory”.

Na czele okręgu wojennego stoi rada wojenna, składająca się z dowódcy okręgu i 2-3 członków.

Dowódca okręgu przewodniczy na posiedzeniach rady wojennej w okręgu. Podlegają jej wszystkie formacje wojskowe oraz instytucje wojskowe, znajdujące się na terenie okręgu.

Rada wojenna ponosi całkowitą odpowiedzialność za polityczny i moralny stan formacji wojskowych i instytucji wojskowych, znajdujących się na terytorium okręgu oraz za ich bojowe i mobilizacyjne pogotowie.

Rada wojenna podlega bezpośrednio ludowemu komisarzowi obrony ZSRR. Wszystkie rozkazy winny być podpisane przez dowódcę okręgu wojennego, przez jednego z członków rady wojennej oraz przez naczelnika sztabu okręgu i zaczynać się będą od słowa: „Rozkazuję”...

Zapowiedziany artykuł w „Krasnoj Zwieździe” o reorganizacji armii czerwonej ukazał się dopiero wczoraj, lecz poza przytoczonym wyżej statutem nie wnosi on nic nowego, tym bardziej, że nie porusza instytucji komisarzy wojennych oraz marszałka Tuchaczewskiego.

Dziennik twierdzi jedynie, że w armii działali t. zw. szkoldnicy, dywersanci i szpiedzy oraz wzywa do wzmocnienia czujności i postępowania według wskazówek genialnego stratega proletariackiego towarzysza Stalina, a wszystko będzie dobrze, wówczas czerwona armia pod kierownictwem Woroszyłowa — jak podkreśla dziennik — wypełni stojące przed nią wszystkie zadania.

CZYTAJCIE

„ZYCIE KOBIECE”

Cena 20 groszy

ROLF NELSON

w transie jasnowidzenia

WIDZI TWOJA

PRZYSZŁOŚĆ

da Ci zbawienne rady jak uniknąć trosk, niepowodzeń i osiągnąć szczęście

Rolf Nelson przyjmuje u siebie w gabinecie od 3 do 7 wiecz.

WARSZAWA

PIUSA XI 37 m. 8,

tel. 83514

porady i seanse osobiste zamiast 10 zł. TYLKO 5 ZŁ. DLA NASZYCH CZYTELNIKÓW, porada listowa zamiast 8 TYLKO 5 zł.

Postawienie rady wojennej na czele okręgu wojennego oraz uzależnienie jej bezpośrednio od ludowego komisarza obrony należy uważać za kompromis pomiędzy Stalinem a Woroszyłowym.

Stalin uzależnił rady wojenne bezpośrednio od Woroszyłowa, lecz zaasekurował się od przewagi komisariatu obrony przez wprowadzenie do rad wojennych dwóch członków.

Wprawdzie ani statut organizacyjny, ani organ ludowego komisariatu obrony nie ujawniają charakteru tych dwóch członków, lecz nie ulega wątpliwości, że będą to ludzie cieszący się zaufaniem Stalina.

Wprawdzie dowódca okręgu wojennego będzie wydawał rozkazy w swoim imieniu, lecz rozkazy te będą kontrasygnowane przez jednego z członków rady, oczywiście celem zabezpieczenia kierownictwa partyjnego od wszelkich niespodzianek.

Poza tym zaznaczyć należy, że utworzenie instytucji rad wojennych oraz komisarzy wojennych o roli których oficjalnie jeszcze nic nie wiadomo likwiduje nadzór ludowego komisariatu spraw wewnętrznych nad armią, czemu Woroszyłow stał się przeciwny, lecz nie mógł uwolnić się spod nadzoru komisariatu spraw wewnętrznych, dopóki na czele tego resortu stał Jagoda, usumienie więc Jagoda utworzył drogę do wyrównania stosunków między armią, a partią.

OSIĄGNIJ TĘ FASCYNUJĄCO PIĘKNĄ CERĘ

a zadziwisz
Twoje przyjaciółki
Łatwy i szybki
sposób

Mężczyźni nie znoszą brzydkiego, błyszczącego nosa i tłustej, świecącej skóry u kobiet. Rozszerzone pory wydzielają wilgoć i oleisty tłuszcz. Łazą się one a pudrem, tworząc drobne, twarde cząstki, które, przenikając do porów, drażnią je i jeszcze bardziej rozszerzają. W ten sposób toczy się błędne koło. Zastosuj natychmiast Puder Tokalon nieprzemakalny, sformułowany według oryginalnego, francuskiego przepisu znakomitego, paryskiego Pudru Tokalon. Posyp palec tym pudrem zaraz go w wodzie, a po wyjęciu nastąpi niespodzianka — palec i puder będą suchy. Puder Tokalon zawiera Piankę Kremową. Przylega ona pomimo deszczu, kąpieli morskiej lub pocenia się i podczas tańca w najbardziej dusznej sali. Cudowne nowe odzienie nadają czyste fascynujące piękny wygląd, dotychczas niespotykany. Panom odzienie te podobają się niezwykle. Zlewają się one tak bardzo z karnacją ciała, że trudno osądzić, czy wogóle puder został zastosowany. Niezależnie od tego, że nowe te odzienie są właśnie droższe w fabrykacji, cena pudru Tokalon pozostaje bez zmian.

mydłem Majdego umyjesz każdego

Na małej wokandzie...

Uroczy widok czyli „Zamiłowania mężczyzny”

(A. E.) — Był ranek. Pan Jakobsfeld zapinał rolaśnie sztywny kołnierzyk, a żona jego kręciła się po sypialni w uroczym negliżu, gdy w przećwiartym oknie ukazała się głowa pana Gedalego Tytonia.

Ujrzawszy sąsiada, pan Jakobsfeld stracił spokój. Drżącymi palcami usiłował rotknąć spinę we rolaściwą dziurkę, ale po chwili zrezygnował z tego zamiaru i rzekł zdenerwowany do żony:

— Wiesz, Malwina? Się mi zdaje, że on znowu ciebie podgląda!

Pani Malwina pokraśniała z zadowolenia.

— Dlaczego on nie ma podglądać? Każdy prawdziwy mężczyzna lubi popatrzeć na kobiecych rodziców.

— Ty zawsze masz dziwne pomysły — zachnął się zazdrosny małżonek. — Chyba ty rozumiesz, że ja, jako mąż, nie mogę dopuścić do takich rzeczy!

Pan Jakobsfeld otworzył okno. Wychylił głowę i rzekł: — Przepraszam się z panem najmocniej, panie Tytoni; może pan będzie taki łaskawy i popatrz się na niebo?

— Dlaczego akuratnie na niebo? — zdziwił się pan Tytoni.

— Nie chcesz pan na niebo, patrz się pan na ziemię. Byle na moją żonę!

— A jak się nie zgodzę na pańskie żądanie, to co?

— Przypuszczam, że wątpię

żeby się pan nie zgodził — rzekł pan Jakobsfeld — z powodu moją żonę Malwinę się kręci w samych... Zresztą nie potrzebuję panu mówić to brzydkie słowo: sam pan widzisz w czym ona się kręci!

— Rzeczywiście widzę — odparł pan Tytoni. — Ale co to panu szkodzi, że ja się patrzę? Przecież ja jej tego nie zabiorę!

W panu Jakobsfeldzie krew zawrzała.

— Ordynarny łobuz pan jesteś! — zawołał. Świńtuch pan jesteś, panie Tytoni! Idź pan precz z moich oczu, bo zaraz panu łeb rozbiję z tą spiną, co ją trzymam w rękę. Na co pan patrzysz, psiakrew? Na moją Malwinę? Gdzie masz pan gust? Przecież ona jest taka gruba, a już dalej nie idzie! I ma dwie krzywe nogi, za przeproszeniem jak kaczką!

Przeraźliwy krzyk był odpowiedzią na te słowa. To pani Malwina, niczem tygrysyca, skoczyła na małżonka i spuściła mu tak energiczne lanie, że pan Jakobsfeld tegoż jeszcze dnia zaskarżył ją do sądu, podając jako świadka Gedalego Tytonia.

— Pomiadam pana sędziogo — mówił pan Tytoni na rozprawie — że to była prawdziwa opera, jak ona jego bila. Się mi zdarzało, że pękne ze śmiechu! Poproście się ze śmiałem.

Sąd ogłosił wyrok uniemożliwiający.

12-letnia przeciwniczka wojny została uznana przez szkołę za „moralnie zepsulą”

W Sztokholmie przebywała w charakterze „emigranta politycznego” 15-letnia córka Osietckiego, która uczęszcza do jednej ze szkół szwedzkich na koszt „emigracyjnego funduszu”. Dziewczynka już od kilku miesięcy nie może porozumiewać się ani telefonicznie na piśmie z ojcem, którego miejsce przebywania jest trzymane w ścisłej tajemnicy.

Jak donoszą duńskie gazety rekord młodości „politycznego emigranta” pobiła teraz 12-letnia dziewczynka, którą na statku przewieziono z Niemiec do Kopenhagi. Dziewczynka przybyła do Danii bez wizy i dokumentów i miano ją wysłać z kraju, ale komitet działaczy społecznych czyni starania u władz, aby pozwolono jej przebywać w Danii.

Dziewięć „emigrantki” są następujące: W Niemczech, jak zresztą w całej Europie, jest uroczyste obchodzony Dzień Matki. Tego dnia w gimnazjum, do którego uczęszczała dziewczynka, było wypracowanie na temat „Znaczenie Dnia Matki i dlaczego go się świętuje”. Dziewczynka napisała między innymi:

„Dzisiaj jest Dzień Matki. My wszyscy powinniśmy otaczać szacunkiem matki. Ja czynię to każdego dnia w roku, a nie tylko w Dniu Matki. Dzień Matki jest więc urządzony w tym celu, aby kupy mogli dobrze zarobić, sprzedając podarki dla matek. Najlepszym sposobem szanowania matki to prowadzenie walki z wojną, aby synowie matek nie ginęli od trujących gazów”.

Wypracowanie dziewczynki wywołało wielkie wrażenie. Dyrekcja gimnazjum doniosła o nim władzom. Okazało się, że dziewczynka wychowywała się u ciotki i władze żądały, aby ją stamtąd odebrano. Z tego powodu doszło do rozprawy sądowej, podczas której postanowiono przekazać dziewczynkę sądowi dla nieletnich.

Sąd zalecił, aby dziewczynkę odebrano od jej wychowawców i umieszczono w zakładzie wychowawczym. W obszernej umotywowaniu wyroku zaznacza się między innymi, że należy za wszelką cenę oca-

lić dziewczynkę od zgubnego wpływu, który stoi w sprzeczności z ustawami państwowymi. I w tym celu należy ją właśnie umieścić w zakładzie wychowawczym.

Na razie, dopóki sprawa jej dalszego pobytu nie zostanie załatwiona, 12-letnia „emigrantka” zajęła się rodzinnym miejscowym profesora. „Przebieżczyni” zaś nie bacząc na wystawione jej świadectwo, na którym zaznaczono, że jest moralnie zepsuta i że jej sposób myślenia jest antypaństwowy, bawi się najspokojniej w świecie lalkami.

PORADNIA ŻYCIOWA

Rolf Nelsona

P. Dłutek

Jeśli chce Pan znaleźć szczęście w życiu musi pan koniecznie pokonać swoje nerwy i gwałtowność. Inaczej będzie z Panem bardzo źle. Pretensje i podejrzenia w stosunku do żony są zupełnie bezpodstawne. Zdrowiu Pana nie grozi żadne niebezpieczeństwo. Przed lipcem nie należy wyjeżdżać. Za trzy miesiące otrzyma Pan niespodziewanie pieniądze i to dość znaczne.

Stare Miasto

Aby otrzymać odpowiedź należy podać imię, nazwisko, dokładny adres i dwa kupony „Porady życiowej”. Myli się Pani, twierdząc, że nie ma Pani szczęścia do mężczyzn. Musi Pani jedynie zmienić zupełnie i zasadniczo sposób postępowania. Więcej pewności siebie i nie należy okazywać, że Pani zależy na kimś. Radzę trzymać los na loterii, gdyż ma Pani wybitne szczęście do gry, które szkoda marnować. Za granicę nie wyjedźcie Pani.

J. B. ze Złotej:

Los Panu szykuje niestety dabo

przykości i trosk. Posadę straci Pan niebawem aby po kilku miesiącach otrzymać dorywcze zajęcia niebardzo dobre płatne. Po upływie roku wróci Pan na obecną posadę. W życiu Pana są już duże zmiany. Jeszcze w tym miesiącu pozna Pan kobietę, która zostanie w przyszłym roku Pana żoną. Pożycie wasze nie będzie jednak szczęśliwe i będzie Pan chciał rozjeść się. Sprawą zdrowia przejmujecie się Pan zupełnie niepotrzebnie, gdyż właściwie nie Panu nie dolega ani dolegać nie będzie. Będzie Pan za kilka tygodni świadkiem nieszczyśliwego wypadku.

Czesłama:

Napisała Pani od mnie powtórnie skarżąc się, że nie otrzymuje Pani ode mnie dość szybko odpowiedzi. Tymczasem muszę Pani zdradzić, że miała Pani szczęście wyjątkowe i otrzymała bardzo szybko odpowiedź. Kto chce otrzymać odpowiedź w przeciągu dwóch — trzech dni po za kolejką, winien do listu dołączyć trzy złote w znaczkach pocztowych

Matkę staruszkę zamordował syn bandyta do spółki z żoną moskiewką

W onegdajszym numerze pisaliśmy o zamordowaniu w Otwocku 88-letniej Małgorzaty Wyglądały. Mieszkanie jej zostało splądrowane. Jak się okazało zbrodni dopuścił się syn staruszki 52-letni Stanisław, który Karany już był za bandytyzm jeszcze przez sądy rosyjskie i skazany na zesłanie na Sybir. Przebył tam kilka lat i po wojnie światowej wrócił do kraju, przywożąc z sobą żonę Rosjankę, Marię.

Staruszka posiadała niewielki dom z placem, który zamierzała zapisać na rzecz swego wnuka 27-letniego Bolesława Witana. Dowiedział się o tym jej syn Stanisław i postanowił temu przeszkodzić przez zamordowanie matki i zniszczenie testamentu. W plan

swój wtajemniczył i żonę.

Plan został urzeczywistniony. Stanisław Wyglądała zamordował matkę i po zbrodni

przeszukał mieszkanie w celu odnalezienia testamentu, co mu się nie udało.

W dodatku policja wykryła

zbrodniarza, który razem z żoną swoją zostali aresztowani i osadzenia w więzieniu na Pawiaku.

CZYTAJCIE

„ZYCIE KOBIECE”

CENA EGZ. 20 GROSZY

LOS OLANCERA 1000.000

Warszawa: Marszałkowska 121, Tar gowa 46, Wolska 15, Dworzec Gł. i Średnicowy.

Pełna tabela 38 Loterii IV klasa - 8-my dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stala dzielna wygrana zł. 5.000 na nr.:
30702
50.000 zł. na nr.: 39291
10.000 zł. na nr.: 30392 119581 120055 18168

5.000 zł na nr.: 33540
2.000 zł na nr.: 86644 107819 107868 122244 146443 146715 152119

1.000 zł na nr.: 10449 10687 16490 26516 28223 41616 43480 44407 49584 59431 59630 73950 74258 76734 80960 81254 87418 89219 96076 125559 135870 138591 141478 148331 152577 154458 157470 158363 163183 170414 175255 178295 186409 186951

Wygrane po 200 zł
128 48 331 81 440 59 550 85 826 29 26 1106 236 400 46 503 642 846 47 2013 122 38 479 506 946 3014 81 303 14 96 589 710 4250 374 546 789 845 999 5220 314 592 600 85 906 18 33 99 6120 268 99 435 583 813 7243 64 72 420 730 882 8143 80 253 55 305 40 410 37 515 847 987 9053 143 400 815 16 38 692 705 77 89 891

10051 60 112 248 486 800 914 92 11089 326 97 482 536 63 955 12026 115 52 55 229 64 486 787 845 902 13101 280 323 34 94 406 638 960 64 78 14192 360 430 533 96 607 45 83 863 74 987 15069 131 33 249 84 389 456 83 509 78 617 712 22 955 16173 383 404 573 628 785 812 17115 261 66 363 653 844 965 79 18091 477 526 58 832 931 19038 64 532 57 635 739 866

20092 94 148 350 464 518 745 21023 65 197 212 73 322 534 44 630 980 22015 20 30 411 90 534 695 507 18 23058 114 43 280 357 415 84 651 75 894 24039 574 630 25153 304 560 710 966 26229 424 597 576 906 27200 19 95 362 451 609 47 725 77 804 28110 235 62 96 325 37 483 703 76 977 29016 235 84 344 50 606 762 967

30132 241 82 559 904 15 31052 80 86 222 476 596 751 76 818 60 32014 410 636 708 937 33130 82 264 91 338 419 93 514 50 640 84 751 887 34141 211 476 770 35028 32 64 418 536 726 78 99 846 977 36137 48 99 69 239 312 460 764 84 962 37045 228 466 584 90 620 21 69 700 29 948 38050 66 139 78 510 77 739 874 39275 324 73 441 506 7 742 864 914

40097 196 221 8 375 438 533 98 657 876 41042 114 36 200 78 464 99 522 600 811 61 944 89 42004 7 167 247 82 353 63 409 54 9 520 625 59 707 836 43004 13 338 406 57 518 621 707 954 99 44101 12 25 7 67 242 372 479 552 799 45009 59 115 76 98 256 368 551 703 58 87 916 50 94 46190 270 308 68 423 540 690 32 706 37 976 47106 20 4 79 210 63 391 432 75 822 938 98 48057 145 269 327 486 562 75 642 759 61 49008 840 303 432 72 541 63 637 46 923

50028 358 400 516 8 638 838 989 51085 125 241 54 384 493 526 650 730 64 855 91 52070 259 322 83 450 592 622 51 782 871 957 53004 56 86 130 75 430 613 746 938 94 54211 847 60 55111 56 645 84 854 5 56208 12 22 559 885 57165 263 382 421 43 520 661 791 920 58223 46 473 81 97 721 59112 329 466 574 89 466 574 89 736 962 79

60176 216 50 341 466 574 769 67 79 875 91 967 61024 257 444 556 84 94 730 62238 303 90 464 603 63320 37 41 418 524 624 744 63 877 928 64117 33 66 510 33 642 65004 40 151 66 452 703 25 43 982 4 66046 96 191 9 219 387 419 38 85 584 623 772 6 862 85 67081 6 309 620 707 61 813 924 68734 98 9 69056 307 487 538 736 806 80 837

Ośmiornica broniła dostępu do skarbu Niezwykła walka na dnie morza z potworem

W bitwie pod Abukirem admirał Nelson rozgromił francuską flotę, która przewiozła armię Napoleona do Egiptu i która miała utrzymywać stałą komunikację z ojczyzną. Statek flagowy tej floty „Orient” został wówczas zatopiony.

Już wówczas krążyły pogłoski, że na pokładzie „Orientu” znajdowało się srebro i złoto wartości 10 milionów złotych, a poza tym jeszcze znaczniejsza część łupów z pod Valetta. Łupy te, składa-

jące się z wartościowych klejnotów, były przechowywane na pokładzie statku w dwóch drewnianych szkatułkach.

Pogłoski te nie dawały spokoju wielu ludziom, którzy postanowili je sprawdzić. Ale to im się nie udawało. Dopiero ostatnio kapitan angielski Ponsonby postanowił jeszcze raz spróbować szczęścia i przeznaczył na ten cel wszystkie oszczędności, angażując do pomocy dwóch doskonałych nurków, Jima Brandona i Filipa Sayersa.

Miejsce, w którym powinien być leżeć „Orient” było niełatwe do odnalezienia, ponieważ w kronikach dokładnie było opisane miejsce pograżenia się statku flagowego. Pierwszy opuścił się na dno

morski numer Brandon. Już po 10 minutach dał znak, aby go wyciągnęto na powierzchnię. Zakomunikował, że natknął się na drewniane szczątki wielkiego statku, który prawdopodobnie jest „Orientem”.

Znalazł na pokładzie statku złotą monetę, pochodzącą prawdopodobnie ze skarbcza okrętowego, który został zdruzgotany przez angielskie armaty. Podczas gdy jeszcze się zastanawiał nad tym, w jaki sposób moneta dostała się na pokład, ujrzał nad sobą wielki cień. Była to ośmiornica, która płynęła wprost na niego. Uniknął z nią starcia tylko dzięki temu, że ukrył się we wnętrzu statku.

Następnego dnia zanurzył się Sayers i on również opo-

wiedział o potworze morskim, który jak strażnik krąży nad statkiem.

Od tej chwili obaj nurkowie jednocześnie opuszczali się na dno. Jeden z nich uzbrojony w wielki nóż stał na straży, a drugi pracował. Dwa tygodnie minęły, a prace nurków nie posuwały się naprzód. Pewnego zaś dnia wydarzył się wypadek, który skłonił ich do porzucenia pracy. Nagle z otchłani morskiej wyłoniła się ośmiornica i rzuciła się na nich. Brandon zdążył się uratować przez szybkie obrócenie się. Wbił nóż w ciało potwora i dał znak aby ich wyciągnęto. Po zjawieniu się na pokładzie statku, nurkowie oświadczyli kapitanowi, że nie chcą więcej spotykać się oko w oko z potworem i rezygnują z pracy.

Podczas gdy Ponsonby namawiał ich, aby nie porzucali pracy, na powierzchnię morza wypłynęły zwłoki ośmiornicy. Zabita ośmiornica została wyciągnięta na pokład i rozpruta. W jej żołądku znaleziono dwie małe drewniane szkatułki z diamentami. Ponsonby sprzedał te klejnoty i otrzymał za nie kilka milionów złotych.

Jagoda b. szef GPU na byc zwolniony z aresztu

W moskiewskich kołach politycznych liczą się z tym, że w najbliższych dniach nastąpi zwolnienie byłego szefa GPU, Jagody, którego przed kilkoma miesiącami na rozkaz Stalina usunięto z zajmowanego stanowiska i osadzono w więzieniu.

Tuż przed aresztowaniem Jagoda wydobyl z archiwum GPU tajne akty, ukrył je w bezpiecznym miejscu, a następnie jego agenci wywieźli je przez Władystok za granicę.

Wśród tych aktów znajdują się tego rodzaju dokumenty, które, w wypadku gdyby je opublikowano, mocno skompromitowałyby najwybitniejszych sowieckich mężów stanu ze Stalinem na czele. Stalin za wszelką cenę starał się zdobyć te dokumenty. Jego starania nie odniosły jednak żadnego skutku. Wówczas wszczął pertraktacje z aresztowanym Jagodą i sprawę złatwiono kompromisowo: Stalin wypuścił Jagodę z więzienia, a ten wzamian za to zwrócił niebezpieczne dokumenty.

W międzyczasie w związku z aferą Jagody padło wiele ofiar. Między innymi zostali w tych dniach rozstrzelani zastępca komisarza dla spraw węglowego przemysłu, Aleksander Świekowski, którego oskarżono o utrzymywanie kontaktu z trockistami, następnie komisarz kopalni węgla z zagłębia Donu, Drobnic, wysoki urzędnik GPU, Gelman i wielu innych.

545 674 739 808 15286 474 814 8 963 16040	8284 60 4955 9330 508 91 602 758 923 98
294 325 690 17837 60 912 18140 752 19144	10113 219 358 784 905 48 61 11562 639
92 629 354 406 888 939 98	12594 663 13127 216 793 14021 606 36 828
20043 91 484 21059 180 250 700 98 983	97 15352 423 593 724 863 918 75 16175 485
95 22295 491 690 827 2361 2414 554 701	699 747 918 17321 56 411 566 767 981
25191 272 366 26483 833 920 27016 42	18083 104 32 317 70 455 754 817 19052 176
28487 697 768 930 29059 432 68 784 886	698
906	20239 508 619 21124 40 241 8 424 82
30073 107 65 256 775 858 31209 608 846	951 1 89 22230 70 345 538 23202 316 469
32622 33085 480 34533 676 745 68 891	537 856 24064 279 420 563 876 25128 412
35309 39 634 848 963 36126 880 27030 464	642 739 900 21144 264 612 905 88 27110 23
743 55 63 847 38252 971 39058 286 535 623	74 426 55 608 28103 334 452 856 92 927
904	29132 446
40396 434 67 838 41116 401 42025 74	30248 327 60 71 85 412 31007 49 237
43151 44022 343 411 45343 81 780 4 960	74 423 516 836 977 32231 72 973 33207
46 24 216 310 785 9 47223 887 941 48144	639 34046 213 92 301 863 917 35207 376
226 509 673 49027 268 451 762 843 939	429 710 812 908 36439 35 777 828 37117
50046 763 829 51340 9 53202 73 341 549	321 68 614 754 807 924 38112 93 302 18
71 839 981 57 54155 742 371 58075 236	404 88 621 754 824 971 39002 17 198 393
652 4 892 51883 237 72 357 659 57939	573 876 900 28
58126 230 318 551 646 59207 843	40203 51 700 871 41306 609 43349 598
60001 110 731 61403 680 3 62138 690	709 1 81 43527 44503 45470 514 35 755
883 63383 405 78 500 762 821 64175 447	46154 278 571 718 47217 431 688 822 58
779 65244 696 66358 959 67304 449 637	839 92 48140 316 418 40 62 577 8 619 768
972 86022 822 69641 702 89 934	893 980 49059 374 499 845 908 33 82
70009 150 250 715 871 80 71395 611 737	50146 69 360 792 802 957 51301 4 93
962 72854 7 73589 892 74955 75361 450	544 812 52109 30 84 242 98 484 53000 462
519 714 885 76226 495 976 77195 342 431	504 54030 189 213 21 530 617 25 716 22
636 788 552 78001 140 226 622 720 977	821 928 53 55146 375 404 563 638 801
79243 899	5601 944 52 138 42 508 57167 519 58256 99
80419 738 804 900 81044 296 568 785	359 97 535 704 827 59127 200 530 634 766
82789 919 83048 508 88 84480 657 825	60051 156 63 261 820 61102 37 338 427
85093 169 85 357 533 86071 229 402 13 56	665 821 62292 367 63058 106 300 780 64474
83 87065 127 443 70 310 689 782 88104	845 65051 156 252 66311 903 34 734 67018
317 471 527 46 700 89236 528 91	30 53 102 220 415 99 898 68472 615 46
91153 538 696 764 892 92337 62 93443	69234 504 800 38 871
711 930 94009 306 95122 96152 331 712 84	70145 366 77238 82 404 601 3 753 925
97423 624 763 98000 90 312 19 403 656	69258 172 334 774 94 73015 162 581 7 833
99041 209 80 887 938	930 74070 270 321 804 75048 193 367
102346 67 994 101277 426 102011 854	76055 197 70767 448 698 78195 568 615
103171 104319 401 816 105274 803 84	79259 701 43 982
106723 893 107025 84 130 212 108384 489	80061 14 0511 81581 724 844 999 82016
628 109152 393 480 552 658 853 61	23 467 704 66 84056 212 551 627 920 58
110347 531 711 914 111001 103 226 542	85163 566 726 86111 298 353 643 88 717
112799 113103 427 832 114457 882 115260	509 33 87121 229 300 856 88148 57 244 74
101 28 38 922 126202 736 117101 926 118013	83 738 89043
985 119094 71	90054 324 518 616 921 91027 492 4 742
120051 822 121858 123435 620 752 861	830 90 92188 224 749 870 964 83164 290
965 124315 553 707 125127 717 126136 213	816 94808 11 9570 252 483 677 952 96448
344 991 127183 688 128005 922 129385 728	546 673 967 92231 447 681 914 27 98453
905	954 808 99778 828
130407 612 131497 829 132026 39 418 56	100036 241 417 505 612 789 865 101395
133040 134371 504 135149 214 407 28 96	651 5 791 102333 491 530 103138 221 57
150 698 889 136252 137128 374 414 74 667	315 26 733 104317 584 864 101514 266
785 138580 967 139150 328 61 552	322 406 106397 654 72 95 718 940 107257
140004 211 436 624 141164 223 632 788	582 817 108433 94 685 795 853 109006 30
997 142071 167 72 530 755 143183 980	1 112 332 439 66 731
144397 844 949 145010 37 99 322 632 772	110171 255 565 6 622 542 111169 263
146003 293 479 923 147160 244 510 635	95 912 24 112025 319 453 99 749 817 981
148290 319 329 92 614 4 784 852 149414 47	97 113003 62 114164 372 456 8 722 115023
150250 114151 789 152533 619 75 153034	185 398 729 36 116029 427 593 703 939
389 417 554 647 839 154375 624 155812	117371 437 866 118081 274 379 616 715 34
156948 157152 294 732 158349 159045 597	89 836 119110 257 330 432 557
914	120177 68 639 761 851 85 121371 610 92
160404 161052 186 611 1792 162140 63 812	799 840 122515 97 631 779 123219 343 715
464 676 784 960 163276 782 835 164048 56	32 818 979 124108 953 70 125096 136 66
165290 349 971 96 166010 38 170 202 389	702 126226 207 66 377 406 571 6 709 848
979 167402 168148 56 273 471 635 760	67 976 127523 50 4 741 98 891 935 128494
169168 760	576 129180 337 91 589 681 859
170343 613 171932 172195 239 657 701	130181 219 25 506 697 757 801 932 63
173030 116 209 37 360 174565 73 175140	131206 90 553 75 902 132279 340 581 680
56 279 309 176453 947 851 177068 108 397	413 133303 5 253 79 434 502 707 72 831
181 178068 168 75 253	

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Przypadkowo dowiedział się Iwanow, że organizatorem szantażu w stosunku do Rothwanda był Grün, który zgarnął do własnej kieszeni dwadzieścia tysięcy rubli. Nie mógł go jednak ukarać, bo Grün wiedział o licznych sprawkach bankownika. Tymczasem Rothwand nalegał, by mu zwrócić zgodnie z obietnicą pieniądze. Pewnego dnia powiadomił go Grün, że aresztowano bandę „Czarnej Ręki”.

Rothwand wsiadł natychmiast do dorożki i pojechał do urzędu śledczego.

Grün przywitał go uniesieniem, uśmiechając się: — Itóż panie dyrektorze, dotrzymałem obietnicy... Powiedziałem panu, że aresztuję tę bandę, a nie rzucam słów na wiatr... Dałem słowo honoru, że ich złapię, no i złowiłem.

Bankier zapytał:

— A pieniądze?

— Tymczasem jeszcze pieniędzy nie odebrałem, ale jestem przekonany, że gdy ich tylko dobrze wytlukę, powiem mi, gdzie ukryli pieniądze... Co ważniejsze, mamy ich w ręku. Choć pana zapoznać z przywódcą tej bandy. Za chwilę wskażę go panu...

Grün rozkazał wprowadzić więźnia Stanisława Wiśniewskiego. Był to polski robotnik z fabryki Heneberga.

Komisarz Grün, chcąc upozorować sprawę wymuszenia pieniędzy, kazał aresztować go w nocy, sprowadzić do swego gabinetu i wmawiał mu, że to on wysłał list do Rothwanda i wyłudził od niego pieniądze.

Rzecz jasna, nie pomogły łzy i zaklinania Wiśniewskiego, że nic nie wie, że nie ma nic wspólnego z żadną bandą „Czarnej Ręki”. Grün wyrażając pięścią, krzychał:

— Zmuszę cię, byś się przyznał do wszystkiego... Powiesz mi prawdę, gdy tylko poczujesz pod paznokciami rozżarzone igły...

Przed wprowadzeniem Wiśniewskiego do gabinetu Gruna, pośluzono go tak boleśnie, że był spuchnięty i posiniaczony, ale był to dopiero początek. Więzień tylko z trudem trzymał się na nogach.

— Oto jest on, pan Wiśniewski, herszt bandy „Czarnej Ręki” — Grün wskazał bankierowi niewinnego robotnika. — Itó bohater tej bandy... No, bandyto, powiesz, czy nie, gdzie ukrył dwadzieścia tysięcy rubli, któreś zabrał panu bankierowi?

Wiśniewski rozejrzawszy się niespokojnym wzrokiem po pokoju i powiedział:

— Póki żyję, nie zabrałem jeszcze nikomu ani grosza... Nie wiem, o co panu chodzi, czego pan chce ode mnie...

Grün syczał:

— Wszyscy udają niewiniątka... Ale jutro, pojutrze opowie sam wszystko, dowiem się, gdzie są pańskie pieniądze...

Bankier milcząco przyglądał się skatowanemu robotnikowi. Grün rozkazał go szybko wyprowadzić. Potem znów odezwał się do bankiera:

— Nie sądzę, by banda wydała już wszystkie pieniądze. Zapewne ukryli gdzieś ten skarb... Za kilka dni wyśpiewa już nam wszystko...

— A dorożkarza aresztowaliście? — zapytał Rothwand.

— Dorożkarza? Grün przypomniał sobie, że przecież dorożkarz może wszystko zasypać. — Ależ nie, panie dyrektorze, to napewno niewinny człowiek... Wynajęli pierwszego lepszego dorożka-

rza, który nawet nie wiedział, o co chodzi...

Po kilku dniach wezwał Grün znów Rothwanda do siebie i pokazał mu protokół podpisany przez Stanisława Wiśniewskiego. W protokole tym przyznaje się Wiśniewski do wszystkiego...

On to z polecenia bandy międzynarodowej pisał te listy, które polecił wysłać z Petersburga, on to podjął sumę i wysłał ją za granicę...

Rothwand zmuszony był narazie zrezygnować z odebrania pieniędzy...

Po przesłuchaniu i podpisaniu protokołu odprowadzono Wiśniewskiego do szpitala. Człowiek ten schudł po skatowaniu go nie do poznania...

W szpitalu rozpoczęła się agonía. Umarł w ciężkich cierpieniach: w protokole podano, że zmarł na udar serca.

Ostatnia łóżnia

Oto jak pracował człowiek - zwierzę, Wiktor Grün. Drżała przed nim ludność Warszawy, katował i znęcał się nad synami Polski.

Cóż więc dziwnego, że organizacja bojowa skazała go na śmierć? Cóż więc dziwnego, że marzeniem bojowców było uciąć łeb tej hydrze?

Jak wiemy, nie należało to do rzeczy najłatwiejszych. Jak Iwanow, tak samo i Grün wiedzieli, że ze wszystkich zakątków czyha lufa rewolwera.

Toteż dłuższy czas nie ważył się Grün wychodzić z gmachu ochrony. Bał się wyjść na ulicę. Ale że na mieście miał mnóstwo interesów do załatwienia, posługiwał się swym pomocnikiem Lutkiem...

Któż to był ów Lutek?

Ongiś należał do partii i nazywał się Czerwony Olek, po tym stał się prowokatorem, wskutek jego prowokacji szereg osób wysłano na Syberię, innych zgładzono na szubienicy...

Grün, który sam nakłonił Lutka do prowokacji jako nagrodę za jego zasługi powołał go do roboty i w końcu mianował swoim zastępcą. Teraz, gdy Grün nie wychodził z gmachu ochrony, zastępował go, przyjmował zamiast niego łapówki i załatwiał interesantów, przychodzących do pana komisarza do domu...

Tymczasem organizacja bojowa głowiła się nad tym, jak wydestak podstępem komisarza Gruna z gmachu ochrony.

Tadeusz ukrywał się i rzadko wychodził na ulicę. Czuli, że go śledzą. Atoli brać miał udział w zebraniu, poświęconym sprawie zamachu na Gruna.

Po rozpatrzeniu kilku projektów, które okazały się nie do urzeczywistnienia, zabrał głos Tadeusz:

— Widzę jedno tylko wyjście z sytuacji. — Trzeba go zwiabić przez jakiegoś człowieka, do którego ma zupełne zaufanie...

Jadzia odrzekła z uśmiechem:

— Chyba ani do mnie, ani do ciebie zaufania nie będzie miał...

— Sądzę tak samo, do nas zaufania nie będzie miał, ale jednakowoż można i należy odeszukać człowieka, do którego Grün ma bezwzględne zaufanie...

— No, i co taki facet ma zrobić?

— Powinien go zwiabić na miejsce, które my

wskażemy, a tam go wykończymy... Może to być jaka nocna knajpa, albo spelunka złodziejska...

Słowa Tadeusza zdziwiły wszystkich.

— Gdzie tu znaleźć człowieka, do którego Grün będzie miał tak pełne zaufanie? — zapytali zdziwieni.

— Szukaj a znajdziesz — odrzekł wieloznacząco Tadeusz.

Zebranie zakończyło się bez powzięcia jakiegokolwiek decyzji.

W międzyczasie zaszedł wypadek, który pozwolił przypuszczać, iż wkrótce będzie można wyrok śmierci wykonać...

Pewnego dnia przyszedł do Tadeusza jego przyjaciel i towarzysz, zwany powszechnie „Mongolem” i dał mu do przeczytania list, który otrzymał od byłej członkini partii, usuniętej z organizacji za prowokację. Skazano ją na śmierć, ale wyroku jeszcze nie wykonano...

Kobieta ta nazywała się Michalina Zaborowska. Po popełnieniu swego potwornego czynu, ukryła się, wiedząc, że organizacja bojowa wydała na nią wyrok śmierci.

Mongoł przywitał się serdecznie z Tadeuszem i powiedział:

— Wybacz, że przylazłem do ciebie do mieszkania, ale zdarzyło się coś bardzo ważnego...

— Słucham. Co się wydarzyło?

— Otrzymałem list od Zaborowskiej — odrzekł Mongoł, podając zapisany skrawek papieru.

— Od tej prowokatorki Zaborowskiej? — zapytał zdziwiony Tadeusz. — Co ta zdrajczyni pisze?

— Przeczytaj sam, to się dowiesz...

Tadeusz przeczytał list o następującej treści:

„Towarzyszu Mongoł! Piszę do was i do wszystkich członków partii. Dłużej nie mogę tak żyć, musiałam ten list napisać...

Oświadczam uroczyście, że bardzo żałuję tego, co uczyniłam. Wiem, żeście wydali na mnie wyrok śmierci i zgadzam się z tym, że na taki wyrok zasłużyłam.

Ale teraz bardzo żałuję tego, com uczyniła i gotowa jestem sama odkupić swój czyn. Nie boję się śmierci, ale nie chcę umrzeć jako prowokatorka. Nie chcę by po mnie pozostała pamięć mej podłości. Chcę zmyć moje wstrętne czyny.

Nie śpiam po nocach, bo zdaję sobie sprawę z potworności tego, com uczyniła.

Po to, byście nie myśleli, że słowa te piszę, by uniknąć śmierci, proponuję wam co następuje:

Wiem, jak wiele złego czyni Grün. Wiem również, że wydaliście na niego wyrok śmierci. Podejmuję się wyrok ten wykonać, i w tym celu opracowałam już pewien plan, który uda się napewno.

Oczekuję Waszej odpowiedzi do soboty. Jeśli odpowiesz Wasza będzie odmowna, wtedy sama wykonam wyrok, jakiście na mnie wymieśli, to znaczy pozbawię się życia, bo już dłużej tak żyć nie mogę...

Michalina Zaborowska”.

Tadeusz przeczytał list i zamyślił się.

— No, i co ty na to? — zapytał Mongoł.

— To trudna sprawa — odrzekł Tadeusz. — Trzeba być w danym wypadku bardzo ostrożnym. Czy nie tkwi tu czasem jakiś pomysł ochrony?

Dalszy ciąg jutro.

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„W laboratorium”

JUTRO: „W POSZUKIWANIU PAPIERU”.

KIELECCZYŻNA W PEŁNEJ KRASIE

oczekuje gości z dusznych i zapyłonych miast

Jeszcze słów kilka o turystach w kielecczyźnie.

O turystach zaczyna się u nas mówić w sezonie zimowym.

W Kielcach zapanował już taki zwyczaj, że czyniki kompetentne nabierają turystycznego animuszu z początkiem zimy, a pierwsze promienie wiosennego słońca gaszą ten zapal i energię.

Na wiosnę o turystyce się już nie mówi, a latem zapomina zupełnie, mimo, że okolice Kielc posiadają

ZADAĆ WSZĘDZIE

Kina kieleckie:

Czwartak Jej ekscelencja babka
Palace: Droga do Rio
WF. i PW Piętro wyżej
Casino: Zaginione miasto

Kupon „Il. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca na film

Droga do Rio

Odbiorniki sieciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, łabryki, Kuchenki, grzałki do rurki, poduszki i inne

do nabycia na dogodnych warunkach

W Radomskim T-wie
ELEKTRYCZNYM
Spółka Akc. w Radomiu
ulica Traugutta Nr 53

Kupon „Il. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

wyjątkowe warunki terenowe dla wszelkiego rodzaju wycieczek krajoznawczych i wypoczynkowych.

Zagnańsk, Święty Krzyż, Święta Katarzyna, Mąchoć, Bodzentyn, Chęciny i wiele wiele innych miejscowości,

reprezentujących barwny krajobraz kielecki, oczekuje na gości z miasta. Tylko od czasu do czasu

su zabłąka się tu samotny turysta, który z własnej inicjatywy podejmuje wycieczkę.

Dotychczas nikt w Kielcach nie pomyślał poważnie o zorganizowaniu na większą skalę wycieczki zbiorowej chociażby w najbliższe okolice miasta, nie mówiąc już o malowniczych okolicach dalszych zakątków kielecczyzny.

Sądymy, że właśnie wiosna i lato są najwłaściwszymi panami dla propagandy naszych terenów turystycznych dla okazania w pełnej krasie cudów kieleckiego krajobrazu.

Wiadomości sportowe

WKS. Kielce — RSWF. Gwiazda Kielce 6:1

Po dwuletniej przerwie startowała w Kielcach drużyna RSWF. „Gwiazda” zmierzając się z miejscowym WKS.

Na zawodnikach „Gwiazdy”, którzy miejscami przeprowadzili wcale niezłe przyziemne akcję, z których padła jedyna najpiękniejsza bramka dnia dla tej drużyny w pierwszej połowie gry, znać długą przerwę i brak odpowiedniej jeszcze zaprawy do rozgrywania zawodów z lepszymi zespołami, do których bezsprzecznie zaliczyć można miejscowy W. K. S.

Zwycięzcy górowali zdecydowanie przez cały czas zawodów, a zastosowany w grze styl krótkich podań wypompał w drugiej połowie gry kompletnie zawodników Gwiazdy, ambitnie do przerwy grającej.

U zwycięzców wyróżnili się center ataku Tokarski, Oleksik, Biel, Florczyk, oraz bramkarz Porwet.

U pokonanych utalentowa-

ny gracz Winogradzki na środku pomocy.

Zawody powyższe prowadził znakomicie p. Znamirowski z Miechowa.

WKS. Kielce — KSO. Ludwików Kielce 1:1 (1:1)

W drugi dzień Świąt rozegrały powyższe drużyny na stadionie w Kielcach towarzyskie spotkanie, zakończone, w nikiem remisowym.

Zawody stały na dobrym poziomie technicznym i obfitowały w szereg ciekawych momentów.

W drużynie Ludwików zadebiutował b. zawodnik Strzelca Kaczmarski, który jest pełno wartościowym nabytkiem i wzmocnieniem linii ataku Lud-

wikowa.

Zawody powyższe prowadził dobrze p. Trzaska.

Przyjechała

TYLKO NA KILKA DNI

słynna ze swych przepowiedni znana wszechświatowej sławy

Jasnowidząca dyplomowana

Chiromantka Grafolog

Mm. ZORIKA KLANK

która odsłania tajemnicę każdego człowieka zadziwiając waszy

stkich obecnych na jej seansach

Mistrzynie wiedzy tajemnej przyjmuje codziennie od 9-1 i od 3-8 w.

Adres: Hotel Europejski pokój 18,

Kielce, ul. Pierackiego Nr 9

(dawniej Duża)

SSZS. Miechów — TS. Wisła Kraków 4:3 (3:1)

SSZS. Miechów gościła u siebie w drugi dzień krakowską Wisłę I-B, wzmocnioną 5 graczami ligowymi, zwyciężając gości w stosunku 4:3 do przerwy 3:1.

Wisła pokazała ładną grę. Płynne ataki czerwonych rozbiły się o dobrze dysponowaną obronę Miechow. Wszystkie strzelone przez Wisłę bramki padły z technicznych wypracowań, które raz po raz inscenizowała lewa strona ataku.

Goście rozporządzali świetną obroną w składzie Szczepanik-Oleksik, o wysokiej klasie środkowym pomocnikiem, rozdzielającym piłki niemal z dokładnością maszyny, oraz strzałowo usposobionymi łącznikami.

Bramkarz gości Gerula zaprezentował się bardzo ładnie mógł jednak obronić zwłaszcza drugą bramkę, którą należy przypisać wyłącznie na jego sumienie.

W drużynie Miechowa grali wszyscy gracze b. ambitnie

i to zdecydowało o zwycięstwie drużyny, która będąc technicznie słabszą, gości w stylowym stylu pokonała.

W drużynie Miechowa wyróżnili się przede wszystkim bramkarz, prawy obrońca i trójka ataku ze Sznajdrem na czele.

Zawody powyższe prowadził bardzo dobrze p. Flank z Kiel-

Czy jesteś już członkiem L. M. K.

ELEKTROWNIA w Kielcach

Spółka Akc.

ELEKTRYFIKUJE

fabryki, warszaty

gospodarstwa domowe

na najdogodniejszych warunkach.

ZAWIADOMIENIE

Niniejszym podajemy do łaskawej wiadomości, iż lokal nasz po przeprowadzeniu **GRUNTOWNEGO REMONTU**, został ponownie uruchomiony.

Polecamy: **Śniadania, obiady i kolacje.**

Zakąski zimne i gorące stale świeże.

Nasza specjalność: **Dania barowe od 50 gr. za porcję.**

UWAGA! Kuchnia pod osobistym kierownictwem

znanego mistrza sztuki kulinarnej p. J. Łuszczynskiego

Pиво z beczki Haberbusch i Schiele stale świeże

Z poważaniem

Bar - Restauracja

„BAGATELA”

Kielce, Sienkiewicza 60.

Pomimo podrożenia artykułów spożywczych od 20 do 25 procent ceny
w Barze i Restauracji „BRISTOL” w Kielcach
są niezmiennione od 1935 r.

Prenumerata miesięczna „Ilustrowanego Expressu Codziennego” łącznie z odesłaniem co donu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo.

Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. Komunikatów bezpłatnych nie umieszcza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.